

at forsaavidt den ærede Landstingsmand fra Kjøbenhavn (Wessely) dolerede over, at jeg ikke havde paavist visse bestemte Punkter, da vilde det naturligvis være temmelig vidtløftigt at paavise disse, hvoraf der jo kan være mange; men jeg kan gjerne henvide ham til Et og Andet. Det ærede Medlem omfalte f. Ex., hvor byrdesuldt det var for en Mand, det var gaaet tilbage for, der var nær ved at miste sin Eiendom, at han skulde udstede en ny Obligation osv., men naar nu den samme Mand er kommen saa vidt, at han bliver nødsaget til at sælge sin Eiendom, saa skulde den, der kjøbte den, udstede en ny Obligation, uagtet den forrige Eier var enig i, at det blev staaende paa hans Navn, og det vilde staa den tilbagekomne Eier endnu mere, idet det følger af sig selv, at han fik en saameget mindre Kjøbesum. Det er forresten et meget besværende og byrdesuldt Punkt, som vistnok, uagtet det vel ikke saa ofte forekommer, dog staaer og er til Tab for Bedkommende. Hvad angaaer det af en anden æret Taler Anførte med Hensyn til min Uttring om, at jeg modsatte mig dette Forslag, fordi det var en Stump af et Lovforslag, da seiler han; jeg har ikke modsat mig det, fordi det er en Stump af et Lovforslag, men fordi jeg ikke troer, at det er hensigtsmæssigt at foretage en saadan enkelt Forandring i Stempelpapirsløvgivningen fra Rigsdagens Side, saalænge ikke Forholdet kan oversees, og da man ikke er istand til at bedømme, hvor stor Afgangen vil blive i Stempelpapirsintraderne, hvis et saadant Lovforslag vedtages, saa har jeg taget i Betænkning at give min Stemme til en Forandring i Noget, der er af den Betydning for Staten, som Stempelpapirsintraderne ere.

Drieser: Ja, efter de Discussioner, der nu have fundet Sted, hvori der naturligvis er blevet anført Meget af, hvad jeg i den

Henseende kunde have at sige, vil jeg ikke forlænge Forhandlingerne ved Gjentagelser deraf. Det forekommer mig, at Sagen stiller sig nu saaledes fra Ministerens Side, at det finantielle Tab skulde være større end de Fordele, der opnaaedes ved Lovforslagets Antagelse. I den Henseende er der vistnok deelte Meininger; men af hvad der i den Henseende er blevet anført imod Forslaget, er jeg for mit Bedkommende ikke bleven rokket i den Formening, at Lovforslaget vil have overveitende Fordele i Sammenligning med det finantistelle Tab. Selv om jeg for et Dieblit vilde antage, at det, hvortil det finantistelle Tab er angivet, er 100,000 Rd., antager jeg dog, at Lovforslagets velgjørende Virkninger ville overveie det finantistelle Tab, og saavidt jeg kender til den finantistelle Status i det Hele, troer jeg, at Finantserne vilde kunne affee et saadant Beløb. Der er endvidere bemærket, at naar der skulde foregaae Forandringer i Stempelpapirsløvgivningen, saa var der andre Punkter, som vilde være at foretrække for dette; men jeg troer, at det her er fra flere Sider godtgjort, at dette Punkt er af særdeles Bigtighed og Betydning, og vi skulle derfor ikke, fordi der gives andre, maaskee vigtigere Punkter, undlade at søge at opnaae, hvad der ved dette Lovforslag kan opnaaes. Der er sagt, at man i Almindelighed ikke skulde gaae ind paa at antage en Lovstump — for at bruge et Udtryk, der er blevet gjængs her — fordi man ventede store og gennemgribende Reforme; ja, jeg indrømmer, at store og gennemgribende Reforme ere at foretrække for Lovstumper; men saalænge der ikke er nogen Udset til, saalænge man ikke seer nogen Tid, da saadanne Reforme vilde blive satte i værk, saa troer jeg, at en Stump maa foretrækkes fremfor noget Heelt, som der er stor Tvivl om, naar det vil komme.